

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ελευστών και πρώτων άριθ μοιθιες χρόνον
την κλειστήν οικωθμεν γην των Παρθενώνων.

Χίλια κη' ενηκαδσα πέντε,
τά μουσόμε κη' εν μουνηγται.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' εύθείας προς έμέ.
Συνδρομή για κάθε χρόνο—δ κ τώ φράγκα είναι μόνο.
Για τά ξένα όμως μέρη—δέ κ α φράγκα και' σ τώ χ έ ρ ι.

Είς γνάσιν φέρομεν παντός εθμοσούου τσελεπή
ότι πωλούμεν σώματα Ρωμοσού άνελλιπή
μέ την άνάλογον τιμήν κη' έπαιος άπ' έξω θέλει
όδν δά πληρώνη δι' αυτά ταχυδρομείων τέλη.

Νοεμβριου δωδεκάτη
κη' έως νά μς ξέξη κάτι.

Ποσύντος δεκαπέντε κη' ενηκασάκωκωμ,
κη' έλοένα βρώμας και ρητόρων βρώμοι.

Ράλλης ό λαϊκός ποθρος μοναρχικός.

Τά Σντάγματ' άπαροθμαι,
μέ θεσμοδς όδν ουγκινοθμαι.
Βάρδα' μπρός και πέρω φόρα...
Μοναρχία θέλω τάρα.

Μοναρχία... τί χαρά!
λημοκό τά πρώτα χρόνια,
είχνω κάτω πατερά
και μαδέρια και καθρόνια.

Μοναρχία θά λαμπρόνη
τό Ρωμάλικο τό χάλι,
κη' ή ρεποτύμλινα βαρύνει
τό χρυσό μου τό κεφάλι.

Μοναρχίαν φιδυρίζω,
τό σακάκι όδν μ' άφοδς,
και του Κόνιε τό χαρζάω
μά χαρά νά τό φορέση.

Θέλω την στολή κυρίου
κη' εδγενοδς καγκελαιοδς,
θέλω την στολή ήλιότου,
μεσαιωνικό δεσπότου.

Θέλω μιά στολή νά γίνη
άλλης έποχης ήδών,
θέλω νάμαι οάν κη' έκείνη,
πού παρήγγειλε κη' ό Θώδν.

Θέλω ξιφος νά μέ ζώνη,
θέλω λούδα, θέλω ιρέλλιας,
δοπρακς κάλτσας όδς' σ τώ γόνν
και γοβάνια μέ κορδέλιας.

Θέλω τέτοιος νά φανώ,
Μπύλωβ, Λάμποδοφ νά γενώ,
Γκολουχόρσκη της Αδστριας,
κάγκιλο καγκελαιοδς.

Τώρα πού ζητοη κη' οι Ρώσοι
Σύνταγμα, θεσμοδς, Βουλή,
έμās μόνον όδν μς σώση
Μοναρχίας κεφαλή.

Μοναρχία, Μοναρχία' στους Ρωμοδς τοδς Παποσάκωκωσ,
τόν Ποπεδοσόντοφ θέλω, τόν Τρεπόφ και τοδς Κοζάκωκωσ.
Φέριε βοθρόβουδια και κούτο...
νά κη' έκείνο, νά και τοτο.

Κάθε Σνταγμαμοιόλοδς θέλω ν' άπομεινη πώμοια,
θέλω μάση Σιβηρία,
κη' δουσ άφρον τώ κόμμα
θά τοδς στείλω σ' έξορία.

Είς τά πάρατα θά στείλω
βουλεντάς δδροκεφάλωκωσ,
τόν Ποπεδοσόντοφ θέλω
και τοδς Λούβιας πώδς μεγάλωκωσ.

Μοναρχία, Μοναρχία,
μόνη πλέον εθνιχία.
Γ' άδτην ισοθώ τάρα λάρα,
κλεισται της Βουλής την χάρρα.

κλείστε τῆς Βουλῆς τὸ δόμα,
κί' ἐγὼ μόνος νῆχω κόμμα.

Κλείστε τὴν νὰ λείψουν Ροῦφοι
καὶ Πατρῶν φρουτανελάδες...
κἀνά Ροβεσπέρων οὐκῶφοι,
κἀνά κόκκινας βελάδες.

"Ἐξω κί' ὄσοι μοῦ ζητοῦν
κἀθε' ἴγιο καὶ ρουφετί,
καὶ γὰρ τοῦτο παραποῦν
εἰς τὰ κρῖνα τὸ Ντοβλέτι.

Κλείστε τὴν Βουλὴν τὴν σκόλα,
δῶστε μου γὰρ τούτη ξέλο...
λένε καὶ γὰρ τὸν Φωτῆλα
πῶς θ' ἀλλάξῃ τώρα φύλλο.

Πέγκω φόρα .. βάρδα βάρδα
ξεφανίζω στοὺς πολλοὺς,
εἴγγω κἀνω τὴν κωνάρδα
σαντῶ λαοφιλοῦς.

Κάτω ψήφω φασαρίαίς,
λαϊκαῖς ψηφοφορίαίς,
κἀθε' ἴγιο κί' ἐκλογαῖς,
ποῦ μᾶς ἔγιναν πληγαῖς.

Μ' ἔσκασαν τὰ καθεστώτα,
ταλαινίζω τοὺς Ρωμηοὺς,
δὲν θὰ τρέχω σὺν καὶ πρῶτα
νὰ ζητῶ βαρπητισμοὺς.

Δὲν θὰ' ὀητε' στὰ χωριά
ὅπως πρὶν τὸν Δημητράκη
νὰ γυροῦν κωνυπαρῶν
μὲ τὸ κάθε κωνοβορῶν.

Παῦνον πᾶ κί' ἡ κωνυπαρῶν,
παῦνον μουρελῶν βαρπησία,
ρετινάτα, κωνυπουρῶν,
καὶ ψυχὴ μου στὰ Πατῆσια.

(Ἐνθ' τοιαῦτα φθέγγεται βροντοῦν ἀπ' ἔξω σμπάρα,
κί' ἔνας κωνυπαρῶς ἔρχεται μαζί με μὴ κωνυπαρῶν.
Μὰ κί' ἄλλος ἔρχεται χορὸς
καὶ τέτοια λέει θλιβερός.)

'Ἐμάθαμ' ἔνα ξαφνικὸ κί' ἀνέλυτο μαντάτο !..
μᾶς εἶπαν πῶς θὰ γερῆ Παλαζανὸν φερτίρι,
πῶς δὲν θὰ καταδέχουσι νὰ καταβαίηται κἀνω
στὰ τζάκια τὰ χωριάτικα νὰ σφιγγῆς κάθε χερί.

Μᾶς εἶπαν πῶς δὲν θάδρασαι σὺν πρὶν νὰ σὲ γυροῦμε
σὲ κάθε πανηγύρι,
καὶ μῆτε θὰ τσουγκρίζουμε
μαζί σου τὸ ποτήρι.

Μᾶς εἶπαν ὀλο σοβαρὰ
'ψηλαῖς φωλαῖς πῶς κί' εἰς,

καὶ βυζ' ἀνάγκια μωρὰ
σὺν πρὶν δὲν θὰ βαρπητῆς.

Μᾶς εἶπαν, Μῆτσο τοσελεπῆ,
πῶς' ἔχρασε τὸ Κορωπί,
τὸν Ὠρωπὸ, τὸ Λιόπει, τὸ ὀλλο Κοκασόλεσι,
καὶ μῆτε θέλεις ἐκλογαῖς καὶ τῆς Βουλῆς συγκάλοσι.

Μεγάλ' ἡ δυστυχία μας, μεγάλ' ἡ σφοδρότητα...
ἡ Μοναρχία' μῦθάμε πῶς σὸθινε μεράκι,
κί' ὅταν ἐσὺ δὲν γίνουσι νωνὸς γὰρ τὰ μουρελῶν
κωνυπαρῶν ποῦ θὰ βροσκοῦμε κἀθὼς τὸν Δημητράκη ;

"Ἀλλάξε, κῆρ Μῆτσο, γρώμη, καὶ μὴ τόσο μᾶς παιδεύης,
κί' ἔλα' στὰ χωριά καὶ πᾶσι γὰρ βαρπητῆσα νὰ' ξωδῆς.
Δημητράκη, μὴ μᾶς σκάνης,
τὸν Μονάρχη μὴ μᾶς κἀνης,
καὶ λυτήσου τὰ μουρελῶν,
ποῦ μὲ κἀμματα καὶ γέλοια
καρτεροῦν τὸ βάπτισμά σου,
κί' ἔλα δὸς τοὺς τῶνομά σου.

"Ἀκουσεὶ τὰ καυμένα
πῶς' λαχτάριον γὰρ σένα,
καὶ φωνάζουν μὲς' στὴν κούγια κί' ἡ δροκοῦλεις μας κί' οἱ δρό-
θέλομε νωνὸν τὸν Μῆτσο, θέλομε τὸν Δημητράκη. [κί' οἱ]

'Ἐλα νὰ ξαναβαρπητῆς καθενὸς χωριάτη φύτρω,
πὲς τὰ γόρι του Δημητῆ, τὸ κῆρτίου του Δημητῆ.
Δημητροῦλη μ' τροῦλη μ' τροῦλη μ',
Δημητροῦλα μ' τροῦλη μ' τροῦλη μ',
ὄχ ! κωντροῦλη μ' τροῦλη μ' τροῦλη μ',
ὄχ ! κωντροῦλα μ' τροῦλη μ' τροῦλη μ'.

(Κί' ὁ Πάλλης εἶπε πρὸς αὐτοὺς
τοὺς ἐκλογαῖς τοὺς ζηλευτοὺς.)

P. — "Ἐχετε γερὰ, κωνυπαρῶν μου, κί' ἐγὼ νῆλαρμνίζω
καὶ παῦν τὰ μουρελῶν σας σὺν πρῶτα νὰ βαρπητῶ.

Πᾶνε τὰ πρὶν καυόμενα,
πᾶν τὰ Βατραχονῆσια,
πᾶνε καὶ ξεφαντώματα
καὶ γάμοι καὶ βαρπητῆσα.

'Ἡ Μοναρχία σὺν γερῆ, σὲ κάθε παλγοβλάχο
γὰρ ψήφους δὲν θὰ τρυγερῶν, κί' ἀνάγκη πᾶ δὲν θάξω
νὰ μὲ φωνάζουσι νωνὸν μετᾶρμα μωρὰ
κί' οἱ βλάχοι νὰ μὲ δέχονται μὲ χάδια τρυφερὰ.

"Ὁ Γκολοχόφωρη τώρα πᾶ κί' ὁ Λάμοσοφ μὲ προσμένει,
κί' ἔν' ἔχετε γὰρ βάπτισμα παιδιὰ, σφοδρασμένοι,
ἔλλου κωνυπαρῶν γρηγορὰ φροντιστέ νὰ βρῆτε,
κί' ἀπὸ τὸν Πάλλη κωνυπαρῶν σὺν πρὶν μὴν καρτερῆτε.

Σοῦ δίνω τὸ σακάκι μου τὸ λαϊκὸ, κωνυπαρῶν μου,
καὶ τούτη τὴν ρεπουμπλικὰ τὴν ἔκκουσμένη πάρε μου.
Κλάψε με τόσο θλιβερὸ
κί' ἔλα τὰ πρὶν λησμόνα τα...

γροβάρα τώρα δὴ φορῶ
 καὶ κάλωσαι ὡς στὰ γόνατα.

Δὲ γῆν γὰρ καὶ καθέμεθ' κουμπάρα καλλιπάρειος...
 Μήπως ὁ κουμπάρος σὸς δὴ γίνῃ καγκηλιάρειος.

(Μόλις φεύγουν οἱ κουμπάροι
 πὰ τὸ ξέλινο ζευγάρι.)

**Φάλλης ὁ καγκηλιάρειος
 καὶ ὁ Αἰόριος Φασουλάρειος.**

Φασ.— **Κ'** ἐγὼ μὲ σένα συμφωνῶ
 τὸν Δημητράκη τὸν τρανὸ,
 τὸν πρώτο καπετάνο,
 τὸν πρῶτο ρεπουμπλικάνο,
 καὶ τεμενὰ σου κόνον.

Κ' ἐγὼ μαζί σου συμφωνῶ καὶ Μοναρχία θέλω
 καὶ ἔπις ἐπιπὺς σήμερα παιδῶν ἀπαγγέλλω.

Τὴν παρηγορία μας,
 μονάχη σαστηρία μας,
 ἀληθινή κυρία μας,
 καὶ τάχιον ἢ βράδιον
 τὸ μόνον μας δοφραδιον
 καὶ ἀντιποβόλιον ράδιον.

Κ' ἂν καὶ οἱ Μουζῶκοι σήμερα ζήτουν ἀπὸ τὸν Τάδσο
 Συντάγματα μεγάλα,
 ἐγὼ θαρρῶ τὸ Σύνταγμα πῶς εἶναι γὰρ τὸ πάροχο
 μὲ τὰ σκουπίδια τῶλλα.

**Γιὰ τὴν Μοναρχία πῖνω,
 ἔξω τώρα τὸ σαράμι...
 τί κερδίσαμε μ' ἐκεῖνο
 ἔως τώρα, Δημητράκη !**

**Ποῦ τὸ κέρδος καὶ γὰρ σένα καὶ γὰρ τόσους λογομάχους;
 μόνο ποθῶσαν γὰρ ψήφους κουμπαραῖς μὲ παλτροβιάχους.
 Μὰ ποῦ κέρδος καὶ ποῦ χάρις
 καὶ γὰρ μὲνα τὸν γελοῖο;
 μόνο ποθῶμενα φροχάρης
 δίχως πᾶθρα μεταλλεῖο.**

" Ἀν πάντα σὰν Ἐγγλέζιο ῥωλόγι
 τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ νόμος λειτουργεῖ,
 καὶ ἐσπύλας κρηφῆρον σκυλολόγι
 καὶ ἐξήλεσαν μανδρόσκουλα καὶ μοθρογοι.

" Ἀν πάντοι ἐφημερόσθη κατὰ γράμμα
 χωρὶς ποτὶ νὰ λείπῃ μία γῆρα,
 ἐν τοῖτοις ἀπ' αὐτὸ δὲν βγήκε πρόγραμμα
 καὶ ἐμείναμε στὰ χάλια μας τὰ πρώτα.

Κ' ἐγὼ πιστὸς του φύλαξ καὶ θεράπων
 δὲν ἔπαυα γὰρ τοῦτο νὰ μαλλώνω,
 καὶ βλέποντας τοὺς ἰσχυροὺς τὸν προπάππον
 τὸν ἴσχο μου στυγὰ νὰ φασαλιώνω.

**Καὶ τώρα πόθος κρόφιός με τίθει
 νὰ πάρω τὰ βουγὰ σὰν τὸν Ποντίνη,
 μήπως ἐδῶ μὲ τοῦτον ἐκεῖ πέρα
 τῆς λευθερίας τὸν ζειδωρον ἄερα.**